

Inga Auziņa
mūsu draudzes
ērgeliece jau 12
gadus

MŪSĒJIE 4.lpp.

SPREDIKĪS 2.lpp.

Mārcis Zeiferts

Dari labu visiem
cilvēkiem un dari
labu savai
draudzei!

DRAUDZĒ 3.lpp.

Vladimirs Akimovs

Draudzei jāsanāk-
kopā pēc iespējas
biežāk.

ZIEDOJUMI 3.lpp.

Draudzes ziedojuma
lielums - katra
draudzes locekļa
ziņā

Celamaize

Nr. 4

2015. gada
15. novembris

| AVĪZE PAR ZIEDOJUMU |

MĒS PIEDERAM DEBESĪM!

Divkārša jubileja

Attēlā: Biruta Onckule un "Sinepju sēkliņas" pēc dievkalpojuma 27.septembrī. No labās: Hilda Jansone, Velta Grīga, Biruta Onckule, Ausma Zāģere.

27.septembra dievkalpojums Tukuma draudzei izvērtās īpaši svinīgs, - ar ziediem un pateicības vārdiem sveicām mūsu dievnama "labo gariņu", - ilggadīgo draudzes darbinieci Birutu Onckuli. Viņai septembrī divkārti svētki: gan apala un cienījama 80 gadu jubileja, gan arī aizvadīti 18

kalpošanas gadi draudzē. Visus šos gadus, tieši pateicoties Birutas kundzes un draudzes māsu grupiņas "Sinepju sēkliņas" čaklajām rokām, dievnama telpas vienmēr bijušas rūpīgi uzpostas, bet baznīcas altāris - greznots ziediem.

Birutas kundze šajā dievkalpojumā bija ieradu-

sies kopā ar saviem vistuvākajiem cilvēkiem, kuru apsveikumiem, laba vēlējumiem un ziedu vēltēm ar pateicības vārdiem pievienojās arī draudze.

Nākamajā "Celamaizes" numurā viesosimies pie Birutas kundzes, uz klausot viņas atmiņu stāstījumu par draudzē pavadīto laiku.

Dievkalpojumi un notikumi:

18. novembrī

plkst. 11:00 - dievkalpojums Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā

22. novembrī

plkst. 11:00 - Mūžības svētdienas dievkalpojums

27. novembrī

no plkst. 18:00 līdz 23:00 Bībeles nakts „Adventa lasījumi” (draudzes namā un baznīcā)

3. decembrī

plkst. 14:00 - dievkalpojums Raudas pansionātā

5. decembrī

plkst. 18:00 - Tezē dievkalpojums (baznīcā) un sadraudzība

6. decembrī

plkst. 11:00 - Kristību un iesvētīes dievkalpojums

3., 10., 17. decembrī

plkst. 12:00 - Adventa laika ceturtdienas svētki ar Sv. Vakarēdienu (baznīcā)

20. decembrī

plkst. 17:00 - Vokālā ansambļa „Luar” Ziemsvētku koncerts

Kristoforam Firekeram 400.

18. decembrī, plkst. 18.00 Tukuma baznīcā notiks ievērojamā dziesminieka Kristofora Firekera 400 gadu jubilejai veltīts pasākums. Tiks atskaņotas dziesmas ar K. Firekera vārdiem, kuras būs iespējams kopīgi dziedāt visiem apmeklētājiem.

K. Firekers bija vācu izcelsmes skolotājs, kuram bija lieli nopelni latviešu dzejas vēsturē. Viņš apkopojis un atstājis mums 180

garīgas dziesmas latviešu valodā, no kurām 23 iekļautas arī Dziesmu grāmatā. Savu mūža novakari viņš pavadījis Tukumā.

Plašāku informāciju par K. Firekeru mums sagatavojusi Latvijas Universitātes profesore Māra Grudule, - to varat lasīt 5. lappusē. Pasākuma laikā varēsim noklausīties arī īsu viņas priekšlasījumu par šo ievērojamo kultūras darbinieku.

Jauns Baznīcas gads ar jaunu Dziesmu grāmatu

Ar 1. Adventi, ko šogad svinēsime 29. novembrī, uzsāksim jaunu Baznīcas gadu. Un šogad jaunā Baznīcas gada sākums būs vēsturisks - savas vecās Dziesmu grāmatas noliksim goda vietā pie citām

piemiņas lietām un sāksim ik svētdienu lietot jaunās Dziesmu grāmatas, kuras var iegādāties gan privātai lietošanai, gan par ziedojumiem visas draudzes vajadzībām.

Kalpot mūzikā

Droši vien grūti būtu iedomāties draudzes svētdienas dievkalpojumus bez tradicionālajām, svinīgajām ērgļu mūzikas skaņām. Varētu pat teikt, ka šī mūzika, šī dievišķā harmonija, ir vissvarīgākais liturģijas elements, tūlīt aiz Svētā Vakarēdiena sakramenta, sprediķa un lūgšanām. Lai man piedod mīlie draudzes brāļi un māsas, bez mūzi-

kas pavadījuma gan korāļi, gan liturģiskie dziedājumi, maigi izsakoties, skanētu mazliet nedroši un haotiski, pat neraugoties uz mūsu draudzes mācītāja izcilo un skanīgo balsi.

Arī bez šiem ievadvārdiem visi mēs droši vien labi saprotam, ka bez mūzikas fona dievkalpojumam zustu krietna daļa svinīguma un līdz ar to arī garīguma.

Taču, kaut muzikālā pavadījuma galvenajam personāžam - ērgelniekam - ir tik svarīga loma, pats viņš tādā īsteni kristīgā pieticībā, paliek dievkalpojuma daļībnieku acīm neredzams. Labi, ka, pateicoties pērminderu sniegtajiem informatīvajiem paziņojumiem, mēs zinām, kā sauc šo "aizkadra" muzikālo dvēseli. Mūsu draudzē nu jau ilgus gadus tā ir Inga Auziņa.

Jā gan, ko mēs sakām, kas ir šis Jēzus? Vai ne tomēr ir tā, ka neskaitāmi cilvēki šeit ir nākuši pie ticības, guvuši spēku un cerību savai ikdienai? Vai ne te nav izraudātas daudzas asaras un iegūts mierinājums tajā stundā, kad viss apkārt bija satumsis?

Viens un tas pats dārzis

Mk. 8, 27-38

MĀRCIS ZEIFERTS

Reiz kāds cilvēks devās uz ciemu, kurā, kā zināja stāstīt ļaudis, bija brīnišķīgi dārzī – lieli un mazi, cildeni un vienkārši. Pats šis vīrs vairs nebija apmierināts ar sev piederošo dārzu, tamdēļ vēlējās iegūt pieredzi un apmeklēt šos visā apkārtnē izslavētos dārzus. Varbūt, tā viņš pie sevis domāja, viņš varētu iegūt kādu padomu un jaunu pieredzi, ko varētu vēlāk izmantot pats savā dārzā.

Ieejot ciemā, viņš ieraudzīja kādu sirmgalvi, kas izskatījās saprātīgs un gudrs. Viņš jautāja cienījamajam ciema pārstāvim, vai viņš varētu būt tik laipns un norīkotu kādu cilvēku, kas izrādītu izslavētā ciema dārzus. Vecais vīrs pamāja ar roku vienam no saviem dēliem un pieaicināja to sev klāt, un tas viņu veda izrādīt vienu no šiem lielajiem dārziem.

„Dārza ieejas vārtus vajadzētu atjaunot,” sacīja vecā vīra dēls, kad viņi devās iekšā dārzā, un ar pirkstu norādīja uz vairākiem bojājumiem tajā. „Un dārza celiņi ir izstaigāti un no jauna ir jāizlīdzina,” viņš ejot pa dārzu piebilda. Pietuvojoties kādai rožu dobei, viņš domīgi sacīja: „Vai jūs redziet lapu utis? Roze diez vai izdzīvos. Un tas augs pie tā sašķiebtā mūra, tas to noēno. Saknes pavisam droši vien ir izžuvušas, un tās vairs pienācīgi neuzņem ūdeni. Mēs varam liet, cik vien vēlamies, tam nav nekādas nozīmes.” Vecā vīra dēls turpināja viņam rādīt visu, kas nebija kārtībā. Dārzis izskatījās pavisam nolaists, iznīcis un slimis, un vīrs sāka aizdomāties, kāpēc gan viņš ir atvests uz šo dārzu. Pavisam vilies redzētā, viņš stāstīja vecajam vīram par dārza sliktu stāvokli un jautāja, vai viņš nevarētu apskatīt citu dārzu. Vecais vīrs pamāja ar roku savam otram dēlam, un tas viņu aizveda uz dārzu, kas viņam uzreiz iepatīkās.

„Skaties šeit, šī vītenroze,” sacīja otrs dēls un rādīja uz arku pāri dārza vāriem. „Šī roze zied cauru gadu. Nav neviena cita vītenroze visā ciemā, kas no sevis izdotu tik daudz ziedu. Un tur, raugi, šis mandarīnkoks. Tas dod pašus saldākos augļus.” Viņš noplūca vienu augli, iedeva to vīram pasmaržot un nogaršot. Ēdot mandarīnu, otrs dēls turpināja viņam stāstīt: „Šo dobi mēs ierīkojam pirms nedaudz

dienām. Mēs zemi pamatīgi samēslojam un iesējām sēklas. Šeit augs puķes, lielas, baltas ar ļoti izteiktu smaržu, līdzīgi kā tās zilās pie mūra. Skaties šeit, no zemes jau nāk pirmie dziņumi. Un paskaties otrā pusē, tur ir aka. Tā ir ļoti dziļa aka. Mums vēl nekad nav trūcis akā ūdens.” Tā vecā vīra dēls veda apmeklētāju pa dārzu un rādīja šī dārza skaistumu. Pavisam apgarots un iedvesmojies viņš sāka stāstīt vecajam vīram, kas sēdēja pie ciema ieejas, ko vien viņš bija redzējis, un izteica viņam savu atzīnību un pateicību. Vecais vīrs turpretī tikai kļuva pie sevis nosmējās un viņam pajautāja: „Vai tad jūs neredzējat, ka tas bija viens un tas pats dārzis?”

Reiz Jēzus devās ar saviem mācekļiem ceļā uz valdnieka Filipa Cēzarejas ciemiem. Viņi runāja par daudzām lietām ceļā. Un te Jēzus mācekļiem it kā nejauši pavaicāja: „Ko ļaudis runā par mani? Kas es

esmu?”
Vai tas būtu bijis negaidīts jautājums? Vai viņi jau ilgi nebija kopā? Vai mācekļiem Jēzus bija svešinieks? Jēzus taču tik daudz ko viņiem bija stāstījis, rādījis un mācījis. Ar Jēzu kopā tiešām nebija nekad garlaicīgi. Vienmēr apkārt bija ne mazums ļaužu, kas apbrīvoja Jēzus spējas un gudrību. Kamdēļ Jēzus viņus tā pēkšņi vēlējās izvaicāt?
Un tie atbildēja: „Jānis Kristītājs, un citi – Elija, un citi – viens no praviešiem.” Patiesi, ja tā padomā, Jēzus bija tik līdzīgs šiem iepriekš nosauktajiem. Pēc savas ārienes, izturēšanās un tā, ko runāja, Viņš varēja atgādināt kādu no praviešiem vai sludinātājiem, kas devās apkārt pa miestiem un mācīja ļaudis. Bet kas Jēzus ir patiesībā? Jā gan, kas viņš īsti ir? Vai mācekļi bija sapratuši, kas ar viņiem ik dienas bija kopā? Jēzus saviem mācekļiem tamdēļ jautāja: „Bet ko jūs sakāt – kas es esmu?” Jā gan, ko mēs sakām, kas ir šis Jēzus?
Un atbildes varētu būt patiešām tik dažādas. Varbūt tās ir pat atkarīgas no tā, pa kuru pusi nākas ieiet iekšā dārzā, gluži kā šis vīrs, kas reiz vēlējās apmeklēt kāda izdaudzināta ciema dārzus. Varbūt vieni sacīs, ko tad Viņš? Šis Jēzus jau

iedzima kādā nabadzīgā ciemā, kur ļaudis neko citu sevišķi nedāra, kā tikai audzēt un gana savus lopus. Tāds nabadzīgs, diezgan nemājīgs ciems. Un pat tad, kad Viņš dzīvoja Nācāretē, Viņa liktenis bija izlemts tūlīt, jo no Nācāretes taču nekas nevar nākt labs. Šis Jēzus, kad izauga liels un kas nekad neko vairāk nebija redzējis kā vienīgi Jāzēpa ēvelsolu ar skaidām, sāka staigāt apkārt pa pasauli un musināja ļaudis, sludinādams par kaut kādu tur nesaprotamu Debesu valstību. Ar sludināšanu Viņam pagalam neveicās, jo Viņš piesaistīja sev muitniekus, apšaubāma rakstura sievietes, un Rakstu mācītāji par viņu smīkņāja. Ļaudis pat Viņu ir saukuši par belcebulu, jaunu garu apsētu cilvēku. Jo kurš gan varētu iedzīt cūkās dēmonus? Beigu beigās Jēzus tika piesists krustā, un tas jau citādi nevarēja savādāk beigties, jo Viņš taču cēla ļaudis uz dumpi kā jūdu jaunais

krāsot sienu. Ja grīda šķiet izstaigāta, nāc un iesaisties draudzes dzīvē, ar tavu labo piemēru draudze kļūs labāka un citi sekos tev. Ja tev šķiet, ka mīlestība un ticība iet mazumā, tad iededzies un nāc kalpot, kopā lūgties un svinēt dievkalpojumu. Ved savus bērnus pie ticības un liecini par Dieva valstību saviem kaimiņiem, ja ne ar vārdiem, tad vismaz ar savu dzīvi, un lai tava dzīve kļūtu par piekto Evaņģēliju Jaunajā Derībā. Var jau būt, ka dobe, kas ir tikko iekopta, mēsloja un sasēta ar puķēm, izskatās kā tāda, kurā nekā nav, un mums dažreiz var šķist, ka nekas tur neaug un nekas nav darīts. Tomēr tajā Dievs ir sējis savu Vārdu, lai vienu dienu tur izdīgtu skaisti ziedi, un ieraudzītu dienas gaismu. Tur ir cerībā stādīts stāds un ticībā rakta ūdens aka.

„Ko jūs sakāt mani esam?” reiz Jēzus jautāja saviem mācekļiem. Kāda būs tava liecība pasaulei? Vai mēs kaunēsimies par savu ticību un draudzi, vai arī būs gatavi nest savu krustu, sekot Kristum un izdzīvot savu ticību ikdienā? Šis pārdomas noslēgšu ar Mārtiņa Lutera lūgšanu: „Mīļais Dievs, palīdzi, ka mēs visi dzīvojam tāpat kā mācām un pareizos vārdus vēršam darbos. Daudzi, tāpat kā mēs, saka uz tevi: Kungs, Kungs, un slavē mācību, tomēr šiem vārdiem neseko darbi. Palīdzi mums un pasargā mūs, Kungs, no tā, lai nenonīcinām Tavu Svēto Vārdu.”

sevē un savai dvēselei. Kā Jēkabs rakstīja draudzei, ar vienu pašu mēli būsīm aizdedzinājuši lielu mežu, apgānījuši visu ķermeni [lasi: Kristus miesu] un ierāvuši liesmās visu dzīves gaitu (Jēk. 3, 5-6).

Dari labu visiem cilvēkiem un dari labu savai draudzei! Ja tev šķiet, ka krāsa vairs nav tik spoža uz sienas, ziedo to draudzes darbam vai nāc palīgā no-

Dievs ir sējis savu Vārdu, lai vienu dienu tur izdīgtu skaisti ziedi un ieraudzītu dienas gaismu. Tur ir cerībā stādīts stāds un ticībā rakta ūdens aka.

Dari labu visiem cilvēkiem un dari labu savai draudzei!

Draudzei jāsanāk kopā pēc iespējas biežāk, ir jāveido, laicīgā terminoloģijā sakot, spēcīga domubiedru grupa.

AR PIESARDZĪGU OPTIMISMU

Tukuma evaņģēliski luteriskās draudzes priekšnieks Vladimirs Akimovs par aizvadīto gadu un nākotnes iecerēm

- **Baznīcas gads strauji tuvojas noslēgumam, jau pavisam drīz svinēsim pirmo Adventi. Kā tad aizvadīts šis gads saimnieciskā jomā? Vai ieceres piepildījās?**

- Bez finanšu un saimnieciskiem jautājumiem draudze nevar iztikt. Tomēr, visas šīs laicīgās lietas kārtojot, jāatceras, ka baznīcas pamatfunkcija ir garīga, pirmajā vietā ir draudzes garīgā dzīve. Tas iespaido arī budžeta sastādīšanu, ir jāparedz līdzekļi svētdienas skolai, diakonijas darbam, nometnēm, koncertiem, pasākumiem - lai draudze būtu patiešām dzīva draudze. Par to nekādā gadījumā nedrīkst aizmirst.

Ja raugāties nevis no garīgās, bet saimnieciskās darbības skatu punkta, tad šogad pats svarīgākais bija baznīcas logu restaurācija. Šo mērķi esam sasnieguši, logi restaurēti un iecere sasniegta. Protams, ir bijušas dažas kļūdas, un daudz ko arī esam mācījušies nākošajiem projektiem. Varbūt rūpīgāk jāpieiet darbu izpildītāja izvēlei. Zināmā mērā mēs bijām tādi kā ķīlnieki - Eiropas finansējums ir laba lieta, tomēr šajā gadījumā bija arī ēnas puses. Bija nozāres, kas nebija spējušas apgūt piešķirtās finanses, tāpēc mēs savu projekta apstiprinājumu saņēmām diezgan vēlu, un bija ļoti sprints darbu izpildes termiņi, nekādi pagarinājumi nebija iespējami. Ar lielām grūtībām izdevās termiņos iekļauties, palika gan šādas tādas "astītes", bet es ticu, ka tās tiks pielabotas. Turklāt, mūsu gadījumā tā nebija vienkārša logu nomaiņa, bet gan restaurācijas darbi, kuros jāievēro īpaši noteikumi, piemēram, gan krāsu izvēlei, gan citi aspekti. Tas, protams, radīja papildus sarežģījumus.

- **Kā veidojas sadarbība ar novada uzņēmējiem un pašvaldību?**

- Pozitīvi. Tādas lielas, kopējas tikšanās gan nav bijušas, bet ir bijušas sarunas ar atsevišķiem uzņēmējiem par iespējām atbalstīt dažādus pasākumus. Bija kopējas lūgšanu brokastis, kurās runājām par šiem jautājumiem, arī tikšanās ar Tukuma domes pārstāvjiem - gan domes priekšsēdētāju, gan nodaļu vadītājiem, pārrunājot ciešākas sadarbības iespējas. Uzskatu, ka mums ir laba sadarbība, un tā turpinās attīstīties.

- **Vai plānotais budžets izpildīts?**

- Budžeta ieņēmumu daļa sastāv no vairākām sadaļām. Varbūt ir nelielas atšķirības atsevišķās pozīcijās, taču kopumā plānotais ir izpildīts.

- **Kādas attiecības ar nomniekiem? Gada sākumā bija informācija, ka draudzei ir vēl brīvi īpašumi, kurus varētu iznomāt.**

- Nomnieki piesakās. Vērojama tāda divpusēja kustība - šur tur kāds atsakās, vietā nāk cits, bet kopējā tendence ir pozitīva. Tas varētu liecināt zināmā mērā arī par ekonomiskās situācijas stabilizēšanos valstī. To var ļoti labi just - ja valstī īsti neiet tā, kā vajadzētu, tad arī pieaug nomas parādi, tiek uzteikti līgumi. Bet šobrīd ir vērojamas pozitīvas tendences, tāpēc, raugoties nākotnē, ir pamats piesardzīgam optimismam. Mums ir izdevies sakārtot jautājumus, kas saistīti ar nomas maksas iekasēšanas kārtību. Palikuši tikai atsevišķi nomnieki, kas kavē maksājumus, taču pieļauju domu, ka tas nav ļaunprātīgi, iespējams, cilvēkiem pašiem ir pārejošas finansiālas grūtības. Salīdzinot ar pagājušajiem ga-

diem, esam sasnieguši lielu progresu šajā jomā, un līdz ar to arī draudzes budžets pildās plānveidīgi. Un vēl ir palikušas izaugsmes iespējas, ir neiznomātas teritorijas. Jāatzīst gan, - daudzām šādām teritorijām nav sakārtota infrastruktūra, kas uzņēmējiem ir ļoti vajadzīga, piemēram, elektrība, piebraucamie ceļi.

- **Kādi ir plāni nākošajam gadam? Ir paredzēts iesaistīties kādos projektos, turpināt baznīcas restaurāciju?**

- Mums ir izstrādāta attīstības koncepcija, ir skaidrs, kas darāms un kādā secībā veicama baznīcas atjaunošana. Tam vajadzīgs ievērojams finansējums, tāpēc jāseko līdzi iespējām piedalīties Eiropas fondu un citu fondu līdzekļu apgūšanā. Fondi jāatrod un jāpiesaista, aktīvi jādarbojas, jo laiks negaida, un ir atsevišķas lietas, kas būtu darāmas pēc iespējas ātrāk. Pirmais virziens - līdz galam jāsakārto jumts, kurā ir defekti. Situācija nav tragiska, taču remonts nepieciešams. Ja ir sakārtots jumts, tad tiek novērsta arī tālāka konstrukciju bojāšanās.

Otra problēma, kas ir dienas kārtībā - mūru mitrums visapkārt pa perimetru baznīcas ēkai. Tas ir jāatrisina, jāpasargā nesošās konstrukcijas no lieka mitruma uzņemšanas. Un, kad tiks nogremdēts siltuma un mitruma režīms, tad varēsīm padomāt arī par ērģeļu restaurāciju. Aktuāla arī grīdas nomaiņa.

Bieži runā par ķirmju postošo iedarbību. Jā, tā ir bijusi liela problēma. Taču labā ziņa ir tā, ka ķirmju iedarbība ir mazinājusies. Tie bija ļoti aktīvi, kad vēl bija krāsns apkure, - acimredzot viņiem šis mitruma režīms ļoti patika. Smagi cietušas ērģeles, arī apšu-

vuma elementi un soli, un tieši koka konstrukcijām ir vislielākā vērtība, jo tās ir senas. Arhitekts pat uzskata, ka mūsu dēļu grīda ir unikāla, ierīkota apmēram pirms 100 gadiem.

Pēc centrālās apkures ievilkšanas gaiss kļuvis siltāks un sausāks. Ķirmjiem tas nepatika. Ja kādreiz, veicot baznīcas uzkopšanu, zem soliēm varēja redzēt ķirmju darbības pēdas - mazus skaidu konusiņus, tad tagad tādu vairs nemana. Ļoti iespējams, ka pēc mūru mitruma samazināšanas ķirmji pazudīs uz neatgriešanos. Pretējā gadījumā baznīcas ērģeļu un citu koka konstrukciju restaurācija būtu bezjēdzīga līdzekļu izšķiešana. Tātad - vispirms sāksim ar mitruma režīma sakārtošanu baznīcā. Arhitekts ir izstrādājis ieteikumus pareizai drenāžai.

Starp citu, detalizētais restaurācijas plāns paredz arī kanceles pārvietošanu, jo vēsturiski kancele ir bijusi kā altāra sastāvdaļa, ir paredzēts to mazliet pavirzīt atpakaļ.

- **Vai ir jau sastādītas orientējošās tāmes darbu veikšanai? Cik varētu izmaksāt visas baznīcas restaurācija?**

- Kopā ar darbiem, kas nav iekļauti baznīcas atjaunošanas koncepcijā, piemēram, elektroinstalācijas atjaunošanu, orientējošā summa ir aptuveni 600 000 eiro. Protams, ar laiku tas viss tiks precizēts.

Optimistiski skatoties, šis process varētu ilgt 20 gadus vai pat vairāk. Viss atkarīgs no tā, vai un cik lielos apmēros pratīsim piesaistīt finansējumu. Baznīcas tehniskais stāvoklis vēl ir pietiekami labs, lai mēs atjaunošanas darbus varētu spert soli pa solim. Arī atjaunošanas koncepcija izstrādāta piesardzīgi - tā, lai,

veicot būvdarbus, nesabojātu kādus citus elementus. Visam jābūt rūpīgi ielānotam un saskaņotam. Pat mitruma un siltuma režīma maiņa var nodarīt postījumus koka konstrukcijām, kas gadu desmitus atradušās, aklimatizējušās pie cita režīma.

- **Atskatoties uz iepriekšējo gadu draudzes garīgās dzīves jomā, kādu kopsavilkumu varat izdarīt?**

- Gads bijis sekmīgs. Īpaši veiksmīga manā skatījumā šogad bija vasaras nometne Usmas baznīcā, par ko vēl tagad dzirdam labas atsauksmes. Ļoti augstvērtīgs pasākums gan no teoloģiskā, gan no izglītojošā viedokļa kā izziņas materiāls sevī pilnveidošanai. Šādi pasākumi noteikti nepieciešami, tos pat vajadzētu paplašināt, padarīt daudzveidīgākus. Draudzei jāsanāk kopā pēc iespējas biežāk, ir jāveido, laicīgā terminoloģijā sakot, spēcīga domubiedru grupa. Mūsu attīstības koncepcijā ir noteikts, ka baznīcai jābūt atvērta, vairāk jāiesaista cilvēki, arī tie, kas nav tieši saistīti ar mūsu draudzi. Piemēram, ar koncertiem. Es uzskatu, ka mūsu baznīca ir vislabākā koncertzāle Tukuma novadā, pateicoties savai akustikā.

Ir valstis, kur draudzes sabiedriskā dzīve ir ļoti aktīva. Esmu bijis Zviedrijā, redzējis, cik aktīvi tur darbojas draudzes: vienā draudzē ir pat vairāki kori, dažādas nodarbības bērniem, pasākumi. Un tas viss tiek ļoti aktīvi apmeklēts, pat aktīvāk nekā dievkalpojumi. Protams, nevar aizmirst, ka svētdienas dievkalpojums ir garīgās dzīves centrālais notikums, taču ar to draudzes dzīve nedrīkst aprobežoties.

UZKLAUSĪJA G. ZARIŅŠ

Kā ziedot draudzes ikgadējo ziedojumu?

Draudzes padome ir nolēmusi, ka turpmāk draudzes ikgadējo ziedojumu katrs pēc saviem ieskatiem nosaka pats. Vairs nav noteikts konkrēts ziedojums kā agrāk, bet katra paša draudzes locekļa ziņā ir vienreiz gadā ziedot draudzes noteiktajām vajadzībām. Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; *jo priecīgu devēju Dievs mīl (2. Kor. 2,7).*

Joprojām pastāv iespēja ikgadējo maksājumu veikt draudzes kancelejā pret kvīti un ar interneta bankas starpniecību.

Veicot draudzes ikgadējo ziedojumu ar bankas starpniecību, lūdzu, norādiet ziedojuma mērķi. Ja vēlaties dod īpašu mērķziedojumu, norādiet to maksājuma veidā. Ja ziedojiet par vairākiem ģimenes locekļiem vienlaicīgi, nepieciešams norādīt katra ģimenes lo-

cekļa vārdu un uzvārdu (dzimto uzvārdu).

Draudzes ikgadējo ziedojumu ir iespēja veikt draudzes kancelejas darba laikos. Ja jums nav iespēja ierasties personīgi, varām jūs apmeklēt mājās. Šajā gadījumā lūgums zvanīt pa tālr. 63122305 vai mob. 20221951.

Bez tam ikgadējo ziedojumu ir iespējams ziedot tieši baznīcā. Lai to veiktu, jums ir nepieciešams savu

ziedojumu ielikt aploksnē, klāt jāpievieno vienkāršs apliecinājums ar jūsu vārdu un uzvārdu, paraksts, ziedotā summa, kā arī par kādiem ģimenes locekļiem veikts ziedojums. Aploksnē jāiemet ziedojumu kastē vai arī kopējā kolektē dievkalpojumā. Papildus informācija par šo ziedošanas veidu iegūstama baznīcā.

Visu informāciju par ikgadējo ziedojumu jūs varat izlasīt draudzes mājaslapā.

DRAUDZES REKVIZĪTI:

Tukuma evaņģēliski luteriskā draudze
Brīvības laukums 1,
Tukums, LV 3101
Reģ. Nr.
LV9000298831
SEB Banka,
kods:
UNLALV2X
Konts:
LV54UNLA0032000701801

PALDIES PAR JŪSU ZIEDOJUMIEM!

Baznīcai nevajag pārmērīgus upurus, - lai katrs dara pēc sava aicinājuma, no sirds un ar vieglu sirdi, tad tas būs par svētību draudzei.

←TURPINĀJUMS no 1. lpp.
"Kalpot mūzikā"

Ingai ir augstākā izglītība, maģistra grāds ekonomikā. Viņas pamatdarbs saistīts ar ekonomikas jomu un cilvēku vadību. Inga atzīst, ka labprāt strādātu kā pilna laika draudzes darbiniece, taču Latvijā tas pagaidām nav iespējams, darbošanās draudzē nevar būt kā maizes darbs.

Mūziku Inga studējusi LELB Mūzikas un liturģijas seminārā. Dzimusi un augusi Smārdes pusē, bet tagad dzīvo un strādā Rīgā. Vīrs Mārtiņš ir zobārsts, viņa aizraušanās ir skrīšana, maratons (šobrīd, kad runājam, viņš piedalās maratonskrējienā Berlīnē). Ģimenē aug divas meitas – Ēva (4 gadi) un Rūta (viens gadiņš ar pusi), un drīzumā gaidāms, ka ģimenei pievienosies vēl viens bērniņš.

Pie Tukuma evaņģēliski luteriskās draudzes baznīcas ērģelēm Inga ir pavadījusi nu jau 24 gadus, jeb 2/3 daļas savas dzīves!

"UGUNSKRISTĪBAS" 12 GADU VECUMĀ

- Vai bērniņā tavu ceļu uz Baznīcu, mūsu draudzi rosināja ģimene?

- Es biju ļoti patstāvīgs bērns, liela individuāliste, un arī tagad tāda esmu. Un, kaut mani vecāki ir kristīgi cilvēki, šo lēmumu es pieņēmu pati, nezinu, vai apzināti vai neapzināti. Tolaik svētdienas skolas bija nesen parādījušās, tāpēc bija ļoti populāras, atceros, ka bijām daudz bērnu. Vecāki manu lēmumu respektēja, un mana vecāmāte, kas bija pareizticīgo draudzē, arī sāka apmeklēt mūsu draudzes dievkalpojumus. Bet, kas attiecas uz mūziku, tas bija manas omes lēmums, ka jāmācās kāds mūzikas instruments, viņa man sākumā arī daudz palīdzēja. Bez mūzikas man bija arī citas intereses, piemēram, skolas gados diezgan profesionāli spēlēju basketbolu, arī labi mācījos.

Mana pirmā skola bija Smārdes pamatskola, pēc tam pārgāju uz Pumpuru vidusskolu Jūrmalā. Bet mūzikas skola man bija Tukumā. Draudze un svētdienas skola – arī Tukumā.

- Kad bija pirmā reize, kad sēdies pie Tukuma baznīcas ērģelēm, lai spēlētu dievkalpojumā?

- Man bija 12 gadu, kad es ienācu draudzē kā svētdienas skolas audzēkne. Tā kā tolaik biju pabeigusi mūzikas skolu, apguvusi klavierespēli, draudzes ērģelniece mani apmācīja pamatzināšanās, iepazīstināja ar dievkalpojuma liturģiju. Un tad arī drīz vien negaidot pienāca manas "ugunskristības". Tas bija kāds svētdienas rīts, kad ērģelniece man zvanija un

teica, ka viņa esot Rīgā un netiekot uz Tukumu, bet dievkalpojumam jau drīz bija jāsākas, viņa man atsūtišot pakaļ mašīnu... Nebija nekādu variantu, nācās sēsties pie ērģelēm. Vari iedomāties, kā es jutos, savā vecumā ar tik atbildīgu uzdevumu. Es pat neatceros, kā tas viss notika, kā pagāja dievkalpojums, vai es spēlēju pareizās vai nepareizās vietās, bet ļoti spilgti atceros - dievkalpojums beidzās, es izgāju ārā no baznīcas un saļimu uz soliņa, man pat vairs neklausīja kājas, cik liels bija fiziskais atslābums pēc tāda stresa.

Pēc šīs reizes bija arī nākošās, kad man vajadzēja draudzes ērģelniecei palīdzēt. Tolaik draudzē mācītāja pienākumus pildīja Vinbergs. Viņš ļoti konkrēti pateica man, ja gribi spēlēt, tad vajag mācīties. Un es iestājos LELB Mūzikas un liturģijas seminārā, kas gatavoja draudžu mūzikas dzīves vadītājus. Es biju pati jaunākā, kas tajā gadā iestājās. Mācības ilga trīs gadus.

ĒRĢELES KĀ IKDIENA TRĪS GADU GARUMĀ

- Vai tad ērģel spēle ir tik sarežģīta, ja bija tik ilgs apmācību kurss?

- Tur bija ne tikai ērģeles. Mūs gatavoja par draudzes muzikālās dzīves vadītājiem. Tas bija grūts laiks, bet arī skaists. Trīs gadus mana ikdiena bija jau sešos

...dievkalpojums beidzās, es izgāju ārā no baznīcas un saļimu uz soliņa, man pat vairs neklausīja kājas, cik liels bija fiziskais atslābums pēc tāda stresa.

no rīta sēsties pie ērģelēm Rīgas Sv. Pāvila baznīcā. Mācījos pie izcilā ērģelnieceka Ata Stepiņa. Katram no studējošiem bija vai nu ģimene, vai darbs. Man bija papildus mācības universitātē. Izmantojām ikvienu brīdi, kad baznīca bija brīva. Bija gan agri rīti, gan vēli vakari, pat 11 vakarā nācās spēlēt ērģeles baznīcā. Jo instruments uz mums visiem bija tikai viens. Bija arī daudz mācību priekšmetu, intensīvs temps. Iestājāmie kādi 10 cilvēki, bet pabeidzām tikai trīs. Un no šiem trim cilvēkiem Latvijā esmu palikusi es viena, abas manas kolēģes nu jau daudzus gadus strādā Norvēģijas baznīcās.

Skriet, kas gan tur liels, nospēlēt korāli! Bet tas nav tik vienkārši, tur ir sava tehnika, savi paņēmieni, kas jāapgūst. Bija jāgatavo dažādas korāļu formas, dažādas improvizācijas. Tad vēl citi priekšmeti - mūzikas teorija, teoloģija, liturģija, dziedāšana, korvadība, baznīcas vēsture un priekšmeti, kas nepieciešami, lai

spētu vadīt draudzes muzikālo dzīvi. Esmu ļoti pateicīga saviem pasniedzējiem Atim Stepiņam, Vitai Kalnciemai, Ilzei Reinei, Guntram Prānim, Vilim Kolmam, Ilzei Sprancei, Rihardam Dubram un Elījam Godiņam, kas iemācīja gan zināšanas, gan savā ziņā deva stipru pamatu visai dzīvei.

- Ir lielas atšķirības starp klavierespēli un ērģeļu spēlēšanu?

Mācības nebija vieglas, kaut arī pirms tam biju apguvusi klavieru spēli. Ērģelēm tomēr ir sava specifika. Klavierēm ir tikai viena klaviatūra. Bet ērģelēm klaviatūras jeb manuāli ir vairāki: divi, četri, pieci. Un ir vēl pedāļi, vēl viena vesela klaviatūra, kas jāspēlē ar kājām. Jābūt ļoti labai kustību koordinācijai, lai rokas un kājas varētu darboties neatkarīgi. Un tad vēl ir reģistri, kas savlaicīgi un pareizi jāpārslēdz, lai mainītu ērģeļu tembru. To visu, protams, labāk vai ne tik labi, intensīvi trenējoties, var apgūt, tomēr dabas dots talants ir ļoti svarīgs, lai būtu koordinācija, un varētu pietiekami virtuozī strādāt gan ar kājām, gan ar rokām.

TUKUMA ĒRĢELES NAV MIRUŠAS

- Par mūsu draudzes ērģelēm, mēs zinām, ka nu jau daudzus gadus to vietā izmanto elektronisko instrumentu. Bet tu

taču esi spēlējusi arī tās, īstās?

- Jā, es sāku spēlēt lielās ērģeles. Tad, kad es tikko ienācu draudzē, es šo instrumentu spēlēju kā klavieres, jo nemācēju spēlēt ar kājām, bet visus studiju gadus, kamēr es mācījos, ērģeles man daudz palīdzēja, jo varēju praktizēt dievkalpojumu laikā, tas bija tiešām ļoti svētīgi, jo bija arī tādi mani studiju biedri, kuriem draudzēs ērģeļu nemaz nebija un nebija iespēju praktizēt.

- Ērģeles tagad klusē nu jau daudzus gadus, un tu biji tas cilvēks, kas juta, kā tās palēnām mirst... Kas īsti notika?

Par to miršanu, negribētu piekrist šim apzīmējumam. Es teiktu, ka šis instruments ir slims, bet tas ir ārstējams. Saslimšanai bija vairāki iemesli. Pirmkārt, instruments ir vecs, un ir dabiskā nolietotāšanās. Jebkurš instruments prasa rūpēšanos un uzturēšanu. Bija kaut kāds periods, kad tas netika pietiekami rūpīgi darīts. Un tad parādījās

dažādi defekti, piemēram, taustiņu "ķeršanās", ko varēja manīt arī dievkalpojumu laikā, ka pēkšņi kaut kāds tonis skan ne tur, kur vajag. Tad man nācās veikt "glābšanas operāciju", "lekt iekšā" ērģelēs (milzīgajam mehānismam ir telpa ar durvīm, kur var iet, lai veiktu apkopes un labojumus. - Aut.) un steigšus meklēt, kur ir tas iesprūdušais taustiņš... Jā, brauca arī meistari un laboja, cik varēja, līdz beidzot viņi teica: "Esam labojuši un "salipinājuši", cik varējuši, un tagad ir vajadzīgs nopietns remonts". Un tas ir plānots nākotnē. Taču šai problēmai nevar pietiekami vienkārši. Ir jāpadomā, ja šodien saremontēsim, kas notiks rīt?

- Ir runa par ķirmi?

- Tā ir viena no galvenajām lietām, uz ko norādīja meistari. Ērģeļu mehānisms galvenokārt ir no koka un diemžēl nu jau vairākus gadus pakļauts ķirmju iedarbībai. Tāpat koka konstrukcijām svarīga ir gaisa temperatūra un mitruma līmenis. Ja tagad ieguldītu līdzekļus un ērģeles saremontētu, bet nerisinātu pamata problēmas, tad remonts būtu salīdzinoši uz neilgu laiku. Līdz ar to baznīcas atjaunošanas koncepcijā ērģeles ir iekļautas kā viena no pozīcijām, bet tam jāiet soli soli ar visas baznīcas rekonstrukciju. Es ticu, ka ērģeles tiks atjaunotas.

- Kā tur raksturotu Tukuma draudzes ērģeles?

Ērģeles, atšķirībā no citiem instrumentiem, nevis izgatavo, bet būvē, gluži kā celtnes. Mūsu draudzes instruments ir sens (jaunbūve 1859.gadā, paplašināšana 1866. un 1871.g. - Aut.) un, kā jau ikvienas ērģeles, tās

ir savā veidā unikālas.

Par to, ka instruments ir sens un nav radīts mūsdienās, liecina kaut vai plēšu ar kājām darbināmais mehānisms ērģeļu sānos. Starp citu, tas ticis izmantots ne reizi vien un glābis situāciju, kad dievkalpojuma laikā zudusi elektroapgāde. Arī man ir nācies saukt palīgos pērminderus, lai min plēšas, lai var nospēlēt korāļus, lai draudze var dziedāt. Bet, kaut pedāļi, ar kuriem darbina plēšas, izskatās milzīgi, tos var darbināt pat sieviete, nevajag lielu spēku, tikai jāiekļaujas pareizā ritmā.

KALPOŠANA IR PIENĀKUMS, NEVIS VAĻASPRIEKŠ

- Esi ne vien ērģelniece, kā to ikdienā esam raduši dzirdēt, bet arī ar plašāku pienākumu klāstu, draudzes mūzikas vadītāja. Kā ar citām muzikālajām aktivitātēm, piemēram, kori?

- Cik es atceros, draudzē nekad nav bijis tāds liels koris, drīzāk jau to varētu nosaukt par ansambli. Vieno laiku bija divi - jauniešu un senioru. Pirmo reizi ar manu līdzdalību sākām dziedāt pirms kādiem 15 gadiem. Ir bijuši periodi, kad strādājām aktīvāk un sanācām kopā biežāk, bet tagad mūsu tikšanās ir retākas. Taču sanākam kopā vēl joprojām. Jārēķinās, ka daļa no mūsu dziedošajiem cilvēkiem dzīvo vai strādā Rīgā, vakari ir īsi, un brīvdienas ir tikai divas. Nākas pieskaņoties reālajiem apstākļiem un situācijai.

- Puišu balsis vēl aizvien ir aktuālas?

- Jā, vēl aizvien. Un šī ir visu Latvijas draudžu kora aktualitāte. Šovasar,

Tomēr vislielākie nopelni Fīrekeram ir latviešu dzejas vēsturē – ap 180 garīgas dziesmas... Tieši Fīrekers ir dēvēts par latviešu dzejas tēvu.

kad mēs bijām draudzes nometnē un pārrunājām draudzes dzīvi, pieskārmies arī mūzikas tēmai. Mūzika ir svarīgs draudzes elements, un visi bijām vienprātīgi, ka šī draudzes nozare ir jāattīsta un par to jātur rūpe. Jāsaka, ka mūsu dziedošais liturģiskais ansamblis ir ļoti labs. Daļēnieki ir ar lielu pieredzi, un dziedāšana ir pietiekami augstā līmenī, tomēr arvien gribas, lai mūsu pulciņš ir lielāks. Šobrīd strādājam pēc principa – zinām, kad būs jādzied dievkalpojumā, un tad sarunājam konkrētus mēģinājumu laikus, lai visi var atbraukt. Izklaušas mazliet „pēc izsaukuma”. Jā, un tie puīši....

- Kad plānots nākamais "izsaukums"?

- Tuvojas Ziemassvētku un Adventa laiks, un arī mēs plānojam savas aktivitātes. Svētku laiks vienmēr ir skaists un aktīvs. Jā, un te mēs pieskaramies pie tāda svarīga jautājuma, kā mūsu katra kalpošana. Kalpot ar mūziku, ar dziesmu, nemaz nav tik viegli. Ir daudz cilvēku, kas bijuši iesaistījušies un aktīvi darbojušies, piemēram, draudzes ansamblī, taču viņi pēc kāda laika vairs nenāk. Un tas ir tik saprotami, jo ir taču darba nedēļa, piecas die-

nas, vakari īsi, un tās divas brīvdienas gribas pavadīt kopā ar ģimeni, ko tikpat kā neesi šīs dienas redzējis, bet, ja esi iesaistījies kādā kalpošanā, kaut vai dziedot kori, tu vairs nevari tā, "kad varēšu, tad atnākšu". Tas jau ir pienākums, ir noteikti mēģinājumu laiki, un tās ir nevis minūtes, bet stundas, kad ir gaidāmas uzstāšanās kādos svētkos, tad ir arī papildus mēģinājumi, dziedāšana dievkalpojumos. Tas paņem laiku. Un, ja nav ģimenes atbalsta, tad ļoti bieži cilvēkam nākas izvēlēties - kalpošana vai ģimene. Esam runājuši par to arī ar citu draudžu amata brāļiem un māsām, jā, tāda realitāte ir visās draudzēs. Iesaistoties kalpošanā, cilvēkam šķiet, ka tas būs viegli, skaisti, bet izrādās, ja tu gribi to darīt, turklāt nevis viens, bet grupā, kur ar tevi rēķinās, tad tas jau kļūst par pienākumu. Un ne vienmēr cilvēks to spēj līdz galam izturēt. Reizēm ir jāizšķiras. Gluži vai asaras acīs, bet jāizšķiras. Tāda ir realitāte, ar kuru mēs saskaramies, kalpojot vai vadot kalpošanu. Un ir bijušas reizes, kad gatavojamies koncertam, un tad pēkšņi saslimst kāds no dziedātājiem, vai saslimst viņam bērni, bet mūsu ir

Attēlā: Inga kopā ar ansambli šī gada 31. maija dievkalpojumā

maz, un katra balss svarīga. Tur neko nevar darīt, nākas to pieņemt un ar to rēķināties.

- Izmantojot izdevību, varbūt vēlies kaut ko pateikt savai draudzei? Aicināt uz kaut ko?

- Šogad mums bija draudzes vasaras nometne, un visiem, kas tajā piedalījāmies, tas bija ļoti svētīgs laiks. Gribējās, lai klāt būtu vairāk cilvēku, es ceru, ka

citugad būsīm kuplākā skaitā.

Un ne tikai nometnē, bet draudzes dzīvē vispār. Es vēlētos, kaut tie cilvēki, kas nāk uz svētdienas dievkalpojumu, vairāk izjustu savu piederību draudzei. Jo draudze ir tā vide, ko mēs katrs veidojam. Draudzi veidojam mēs paši. Ne draudzes mācītājs, ne priekšnieks, ne kalpotāju pulks, bet mēs visi, katrs pats. Tāpēc sāksim paši ar

sevi. Katram mums ir kaut kādas dāvanas, ko mēs varam dot savai draudzei. Nekritizēsim, bet novērtēsim to, kas mums ir, un mums ir daudz kā laba. Katrs mēs pats apzināties, ko varam darīt, un cik varam darīt. Baznīcai nevajag pārmērīgus upurus, - lai katrs dara pēc sava aicinājuma, no sirds un ar vieglu sirdi, tad tas būs par svētību draudzei.

UZKLAUSĪJA G. ZARIŅŠ

Par Kristofora Fīrekeru 400. jubileju

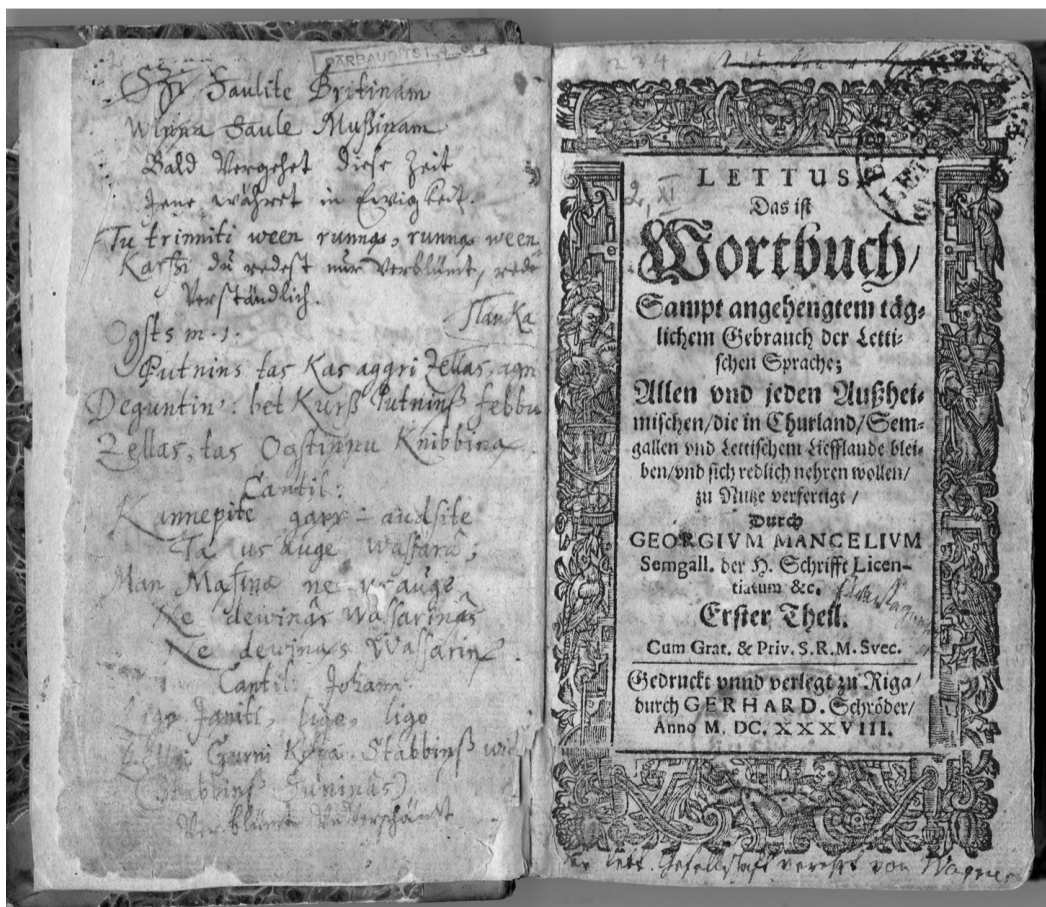
MĀRA GRUDULE

Kristofors Fīrekers (Fürecker, 1615?-1685?) varētu būt dzimis Neretas mācītāja ģimenē, mācījies Tartu (bij.Tērbatā) un Leidenas universitātē, viņš laikam gan teoloģijas studijas nav beidzis un mūža lielāko daļu strādājis par mājskolotāju Džūkstes, Dobeles un Tukuma apkaimē. Kādu laiku Fīrekers bijis Pienavas muižas pārvaldnieka Kārļa Meinekes meitu mājskolotājs un vēlāk pārgājis dzīvot uz Tukuma mācītājmuižu pie vienas no viņām -Annas Elizabetes, kas vispirms apprecējās ar Tukuma mācītāju Johanu Hespī, bet pēc tā nāves – ar nākošo Tukuma mācītāju Matiasu Fīrdrihu Fērneru. Fērnera īpašumā palikusi Fīrekeru gramatika. Domājams, ka Kristofors Fīrekers Tukuma baznīcā ir arī apbedīts. Šajos senajos laikos viņš ir vienīgais zināmais Baltijas vācu kultūras darbinieks, kura sieva ir bijusi latviete, kāda turīga zemnieka atraitne.

Fīrekers pētīja latviešu valodu un vācu materiālus vārdnīcai. Izmantojot viņa

manuskriptu, 1685.gadā tika publicēta pirmā plašākā latviešu valodas gramatika. Fīrekers bija pirmais, kas rakstos norādīja uz latviešu valodai raksturīgo pirmās zilbes uzsvāru.

Tomēr vislielākie nopelni Fīrekeram ir latviešu dzejas vēsturē – ap 180 garīgas dziesmas, no kurām lielākā daļa ir brīvi tulkojumi no vācu valodas. Viņa dziesmas joprojām veido latviešu luterāņu dziesmu grāmatas senāko kodolu, starp tām Ak, Dievs, no debess uzlūko; Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils; Nāc, tu latvju pestītāj; Mēs Dievu Kungu slavējam; No debesīm es atnesu; Kristus augšāmcelies; Lai slava Dievam; Lai Dievu visi teic, u.c. Ar ko tās ir īpašas? Pirmkārt, viņa dziesmas ir ritmizētas un atskaņotas, otrkārt, labskaņīgas un muzikālas, treškārt saturiski izteiksmīgas, ceturtkārt, latviskas – Fīrekers ir izmantojis latviešu tautasdziesmām raksturīgo formu, atkārtojumu veidošanas paņēmienus un pat lāpāmo vokāli, kā arī licis lietāt latviešu frazeoloģismus. Visu šo iemeslu dēļ

Attēlā: 1638. gada dziesmu grāmata ar K. Fīrekeru piezīmēm.

Fīrekeru tulkojumi nereti ir spilgtāki, klausītāja ausij un dziedātāja prātam tikamāki, nekā to vācu oriģināli. Tieši Fīrekers ir dēvēts par latviešu dzejas tēvu.

Lai gan viņa dzimšanas

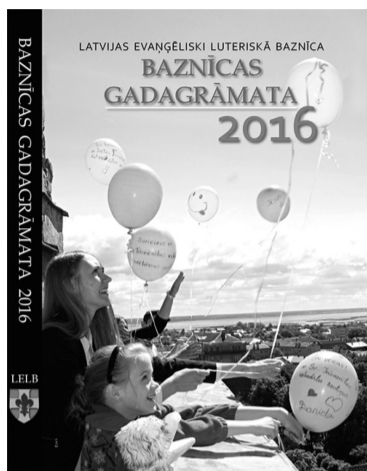
diena precīzi nav zināma, tiek pieņemts, ka Fīrekers nācis pasaulē ap 1615. gadu un šogad tātad viņam būtu 400. gadadiena.

Fīrekers ir viens no Latvijas kultūrvēstures lie-

lajām personībām. Atgādinājums par viņa veikumu latviešu dzejā, viņa garīgajām dziesmām reizē būtu arī atgādinājums mums pašiem neaizmirst sāksnes, no kurām esam cēlušies.

Dziesmu grāmatas saturs ir papildināts - ir nākušas klāt nodaļas ar Mācības, Sadraudzības un Tezē dziesmām, iekļauti psalmu dziedājumi, ko veido gan jauni psalmu atdzejojumi, gan jaunas melodijas.

Gāmatu apskats meklētājiem

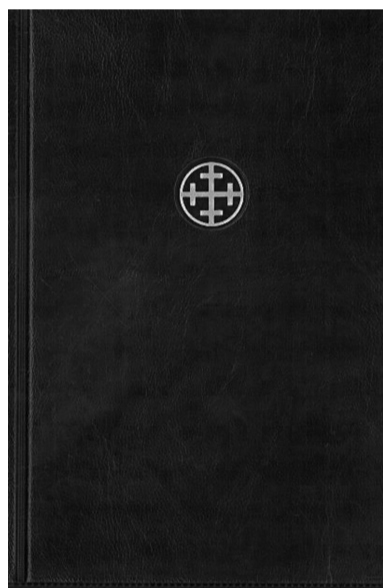
LELB BAZNĪCAS GADAGRĀMATA 2016

Jaunajā Gadagrāmātā kā katru gadu mēs varam caur Vārdu piedzīvot Dieva klātesamības svētību - vārdos, notikumos, priekos, bēdās, veismēs un neveismēs.

Dieva žēlastības 2016. Gada Gadagrāmata sevī ietver trīs laikus - tagadni, pagātņi un nākotni. Pagātņi mēs redzēsim un iepazīstam caur tiem vīriem, kuri katrs savā laikā bija pie mūsu Baznīcas vadības (K.Irbe, J.Matulis, K.Gailītis, E.Mesters), tagadne ir saistīta ar notikumiem, norisēm, kuru liecinieki mēs paši esam un, kas nepielūdzami kļūst par pagātņi. Nākotni redzam bērnos, jauniešos, jaunajos draudžu ganos, kurus Baznīca aicina kalpošanā (O.Smoļaks, R.Bikše). Tāpēc arī šī Gadagrāmata iepazīstina ar mūsu LELB Svētdienas skolām un jauniešu kalpošanu LELB.

Un protams - arī neiztrūkstošas Gadagrāmatas daļa - kalendārs, kur varēsīm lasīt lozungus katrai dienai un arī paņemt kā ceļa maizi katrai dienai Dieva Vārda lasījumu, statistikas un adrešu sadaļas.

Mīkstie vāki ar atlokiem, 318 lpp. Izdevējs IHTIS, 2015.g. **CENA:** EUR 7,00

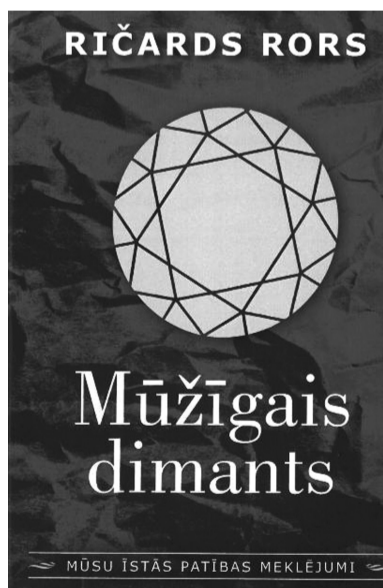
LELB DZIESMU GRĀMATA

Dziesmu grāmatā iekļautas 656 dziesmas (pašlaik izmantotajā Dziesmu grāmatā ir 585 dziesmas), apjoms - 1120 lappuses (1992. gadā izdotajā ir 951 lpp.), izmērs 12,5 x 19 cm (14 x 21,8). Tātad jaunā grāmata apjoma ziņā būs nedaudz mazāka un nedaudz biezāka. Taču saturiski Dziesmu grāmata būtiski atšķirsies no pašlaik lietojamās, un tās saturs būs ļoti bagātīgs.

Līdzās jau minētajām 656 dziesmām (kur 77% dziesmu "pārceļojušas" no 1992. gada izdevuma, kaut vairākām dziesmām veikta tekstu un melodiju revīzija - šur tur pārmainīti jēgpilnāki vārdi, dažām dziesmām sameklēta cita melodija. Pārskatīta arī t. s. vecā Dziesmu grāmata, kas draudzēs tika lietota no 1922. līdz 1992. gadam, no kuras pārņemtas vairākas, savulaik Kristofora Firekera atdejojotas Paula Gerharda dziesmas, kuras jaunajai grāmatai tika atdejojotas no jauna. Iekļautas arī dziesmas no pasaules mūzikas klasikas un jaunas dziesmas no citām luteriskajām baznīcām, kā arī komponistiem pasūtītas

pilnīgi jaunas dziesmas. Arī tematiski Dziesmu grāmatas saturs ir papildināts (ir nākušas klāt nodaļas ar Mācības, Sadraudzības un Tezē dziesmām), iekļauti psalmu dziedājumi, ko veido gan jauni psalmu atdzejojumi, gan jaunas melodijas.

Cieti vāki, lokani, 1120 lpp. Izdevējs: IHTIS, drukāts Somijā, 2015.g. **CENA:** EUR 10,80

MŪŽĪGAIS DIMANTS

Ričards Rors

Juris Rubenis par Ričarda Rora grāmatu "Mūžīgais dimants": "Pasaulei ir apņēmusi naidpilna reliģija, un tas ir pilnīgi pamatoti. Ja jūsu reliģija nepārveido jūsu apziņu tā, ka tā kļūst līdzcietīga, tad reliģija nevis atrisina kādu problēmu, bet gan kļūst par daļu no tās. Mūs maz saistījis dziļais Jēzus garīgums un lielākoties esam bijuši nodarbināti ar „baznīciskumu”. Ja Dievs jums ir tirāns, mūžīgs mocītājs vai arī ar mazāku sirdi nekā lielākā daļa cilvēku, kurus pazīstat, kāpēc tad būtu jāvēlas tuvība ar šādu Dievu?" (R.Rors)

Kristietības ārējās izpausmes nereti atklāj vienas vienīgas problēmas, kas lielākoties mudina novērsties no tās. Tāpēc varam neuzzināt, ka šajā jomā mūs joprojām gaida "apslēpta manta", kuru atrodot dzīve patiešām mainās. Franciskāņu mūka, garīgā skolotāja un rakstnieka Ričarda Rora (1943) grāmata „Mūžīgais dimants” palīdz saprast cilvēka izaugsmes un attīstības likumsakarības, veidot autentisku dzīvi un apgūt kontemplāciju, kas vienlaikus ir gan 21. gadsimta, gan 1.gadsimta kristietība. Moderna un sena vienlaikus. Šis darbs godīgi atklāj mūsdienu "baznīciskuma" problēmas, taču vienlaikus arī parāda kristīgā garīguma ceļa iespējas un dziļumu. Autors runā par to, ko pieredzējis. Viņš māca to, ko piedzīvo. Tāpēc daudzus cilvēkus, kurus kaitina reliģiskas grāmatas, R. Rora rakstītais uzrunā un ir izraisījis rezonansi visā pasaulē. Vairāki viņa darbi ir tulkoti arī latviešu valodā: „Eneagramma: deviņas dvēseles sejas”, „Kailā tagadne”, „Ādama atgriešanās” un „Kriens augšup”.

„Mūžīgais dimants” jālasa lēni, varbūt pat - vairākas reizes. Grāmata ir kā mirdzošs dārgakmens. Jūs pieredzēsiet, cik daudz spēj sniegt viena rūpīgi apgūta grāmata.”

Cietie vāki, 223 lpp. Izdevējs: Zvaigzne ABC, 2015.g. **CENA:** EUR 11,50

Uzdāvēini draudzei Dziesmu grāmatu!

Jaunā Dziesmu grāmata, kuras atvēršanas svētkus svinējam 19.septembrī, ir nonākusi arī mūsu draudzē. Patlaban par draudzes līdzekļiem ir iegādāti 54 grāmatas eksemplāri, taču tas ir nepietiekami. Tāpēc tiek izsludināta akcija "Uzdāvēini draudzei Dziesmu grāmatu".

Ikviena draudzes loceklis aicināts veikt ziedojumu, kas tiks novirzīts Dziesmu grāmatas iegādei. Iegādes cena par ziedojumiem ir 10,80 eiro (starp citu, pērkot grāmatu privātai lietošanai, cena būs lielāka - 12,10 eiro). Ja nav iespēju ziedot tik lielu summu, iespējams apvienot spēkus ar kādu citu draudzes locekli, iespējams arī ģimenes ziedojums.

Grāmata, kas tiks iegādāta par konkrētu personu saziemotiem līdzekļiem, tiks ievietota uzlīme ar ziedotāja vārdu (vārdiem). Kautrīgajiem brāļiem un māsām, kas nevēlas savu vārdu publiski daudzināt, iespējams veikt anonīmu ziedojumu.

Jauno dziesmu grāmatu var iegādāties - svētdienās pirms un pēc dievkalpojuma pie ieejas baznīcā, bet darba dienās, - draudzes kancelejā.

Tezē dievkalpojums

Sagaidot Adventu, 5. decembrī plkst.18:00 baznīcā notiks Tezē Gaismas dievkalpojums, Tezē dziesmas dievkalpojumā dziedāsim no Jaunās Dziesmu grāmatas. Uz Tezē dievkalpojumu aicinām gan pieaugušos, gan bērnus, un sevišķi jauniešus, kā arī iesvētes grupas dalībniekus. Dievkalpojumā piedalīsies pieaicināti baznīcas mūziķi. Pēc dievkalpojuma aicinām uz tēju Draudzes namā, kur mācītājs Mārcis Zeiferts dalīsies stāstījumā par ceļojumiem uz Tezē kopienu. Tezē kopiena ir ekumēnisks kristiešu brāļu ordenis Francijā, Burgundijā, Tezē ciemā, kas sastāv no nedaudz vairāk kā 100 brāļiem, kuri pieder katoļu, protestantu un pareizticīgo baznīcām. Katru gadu Tezē apmeklē vairāk nekā 100 000 jauniešu no visas pasaules.

"Draudze kā ģimene"

Kopš šā gada marta "Luterāņu Stunda" ir uzsākusi sadraudzības pasākumu "Draudze kā ģimene", viesojoties jau vairākās draudzēs Latvijā - Baldonē, Slokā, Salā, Balvos, Gulbenē, Olainē un citur.

Draudzes tika aicinātas kopā pārdomāt, cik dzīva ir saziņa draudzes locekļu starpā, cik labi tie pazīst cits citu? Vai zina viens otra vārdus? Vai zina, kas nomāc vai priecē cilvēku, kas sēž līdzās baznīcas solā? Luterāņu stunda norāda, ka draudzei jāklūst par atbalsta punktu katrā tās dalībnieka dzīvē. Draudzei jābūt kā otrai ģimenei, taču, lai tas notiktu, katram pašam jāpieliek zināma piepūle - jāpārvar "latviskās kautrības robežas", jāpasniedz roka, jāatver acis, jāsāk sarunāties.

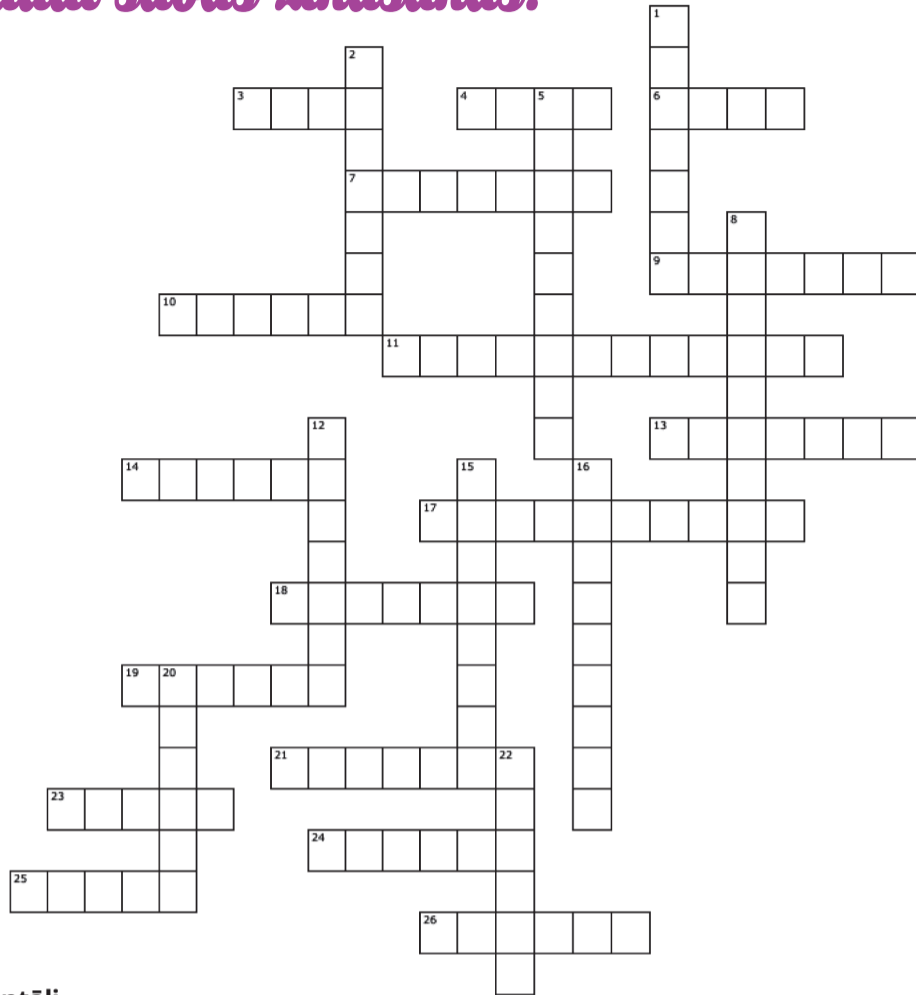
Nu ciemiņi ieradusies arī pie mums, Tukumā. Svētdien, 15.novembrī pēc dievkalpojuma, visi aicināti uz šo interesanto, informatīvi izklaidējošo pasākumu.

Dievkalpojums un ģimeņu sadraudzība 18. novembrī

Arī šogad valsts svētkos 18. novembrī plkst.11:00 dievnāmā notiks dievkalpojums. Dievkalpojumā piedalīsies Tukuma kultūras nama jauktais koris „Gavile”. Draudzes namā bērniem dievkalpojuma laikā notiks nodarbības par tēmu „Mana Latvija”. Savukārt pēc dievkalpojuma un karoga pacelšanas pie Draudzes nama ap plkst.13:00 visus, un jo sevišķi ģimenes ar bērniem, ar savām automašīnām aicinām doties uz Džūkstes pagasta „Skudru Stalliem”, kur ar zirgkopību nodarbojas mūsu draudzes locekļi Daiga Podēna un Ignats Lahs. Būs iespēja aplūkot un izjāt ar zirgiem, kā arī pabarot zirdziņus ar līdzīgi paņemtiem cukurgraudiņiem, maizes rīku vai burkāniem. Pašiem līdzīgi jāņem sviestmaizes. Visus uz vietas cienāsim ar zupu.

Šoreiz "Mākoņu pastnieks" Tev atnesis jaunus, interesantus uzdevumus. Un atvedis Tev arī kādu jaunu draugu. Viņu sauc Trusis Tobijs, viņš ir mīlīgs un pūkains trusis, turklāt arī liels stāstu stāstītājs. Katrā "Ceļamaizes" numurā viņš Tev atnesīs kādu jaunu stāstiņu.

Pārbaudi savas zināšanas!

Horizontāli

3. Evaņģēlija autors, kurš nebija apustulis un nebija Jēzus māceklis.
4. Ēdams auglis.
6. Senas impērijas galvaspilsēta.
7. Romas imperatora vārds.
9. Ziemassvētku gaidīšanas laiks.
10. Cik svētdienas ir Adventē?
11. Svētki, ko svinam, beidzoties Adventes laikam.
13. Kāds priekšmets kalpo par Adventes simbolu?
14. Valsts, kurā pirmo

- reizi vēsturē tika svinēta Advente.
17. Dabas parādība, minēta 1. Mozus grāmatā.
18. Apustulis, viens no Jēzus mācekļiem.
19. Valdnieks Jūdejā Jēzus piedzimšanas laikā.
21. Ogas, ko audzē Izraēlā.
23. Farizejs, kas vēlāk kļuva par apustuli.
24. Izraēla tautas trimdas vieta.
25. Apustulis, viens no evaņģēliju autoriem.
26. Nastu nesējs dzīvnieks.

Vertikāli

1. Upe Izraēlā.
2. Senās Ēģiptes valdnieka tituls.
5. Vieta netālu no Jeruzālemes, arī dārzs.
8. Kurās nedēļas dienās svinam Adventi?
12. Praveša vārds.
15. Apvidus, kurā dzīvoja Jēzus un viņa māceklis.
16. Dažu Jēzus mācekļu profesija.
20. Putns.
22. Priekšmeti, ko ievieto Adventes vainagā.

Uzdāvinini sargeņģeli saviem mīļajiem

Ir atnācis rudens ar gariem, tumšiem vakariem, un Tu jau droši zini, ka ikvienam bērnam un pieaugušajam nepieciešami atstarotāji. Tas tāpēc, lai autovadītāji tumsā varētu pamanīt gājējus, un nenotiktu kāds nelaimes gadījums.

Tu taču vēlies pasargāt savus mīļos cilvēkus no nelaimes, vai ne? Tāpēc esam sagatavojuši Tev mazu darbiņu, - Tu pats savām rokām varēsi izgatavot atstarotāju, ko uzdāvināt tētim, mammai, māšai, brālim vai kādam draugam, lai viņi tumšajos vakaros uz ielas būtu pamanāmi.

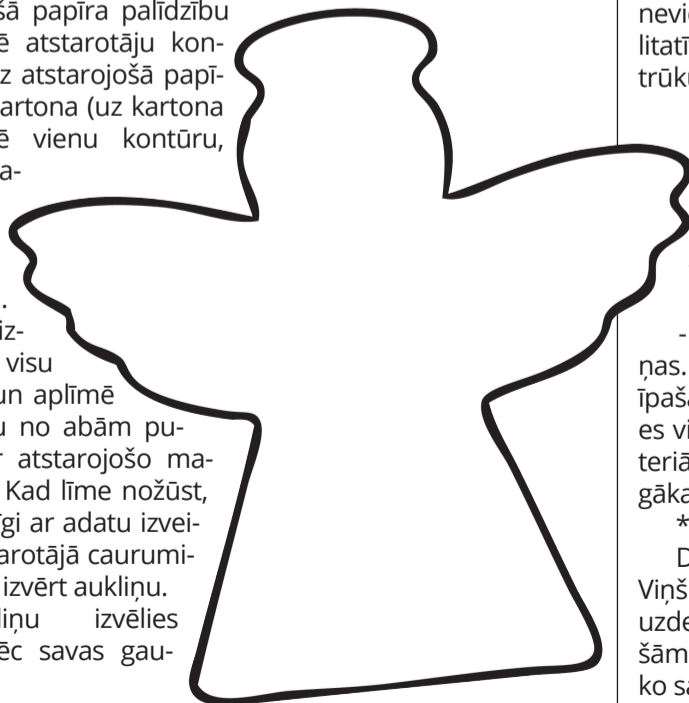
Tu redzi eņģeļiša figūriņu. Tas būs mazais sargeņģelis, ko mēs tūlīt pagatavosim.

Avīze nav jāgriez. Ņem

šķēres, līmi, gabalu kartona, melno kopējošo papīru, kā arī papīru, kas ietonēts ar atstarojošu krāsu. Ar kopējošā papīra palīdzību pārzīmē atstarotāju kontūras uz atstarojošā papīra un kartona (uz kartona pārzīmē vienu kontūru, uz atstarojošā papīra - divas). Tad izgriez to visu rūpīgi un aplīmē kartonu no abām pusēm ar atstarojošo materiālu. Kad līme nožūst, uzmanīgi ar adatu izveido atstarotājā caurumiņu, kur izvērt aukliņu.

Aukliņu izvēlies pats pēc savas gaumes.

Lūk, Tu esi izgatavojis mazu, bet ļoti jauku un vērtīgu dāvaniņu!

Esi sveicināts, mīlais draugs!

Nav vairs ilgi jāgaida, kad mūsu mājās ar zaļu egles zaru un piparkūku smaržu ienāks Ziemassvētki.

Tavas acis iemirdzēsies tikpat spoži kā svētku svečītes eglītes zaros. Tava mazā sirds sāks pukstēt aizvien straujāk un satrauktāk. Tu sāc domāt par dāvanu gatavošanu saviem mīļajiem cilvēkiem. Gribo Tev lūgt, - neaizmirsti iepriecināt kādu vecu un vientuļu cilvēku, pastāstīt kādam par Dieva brīnišķīgo dāvanu mums visai pasaulei - Jēzu.

Šajā laikā pārdomā, kāda ir Tava sirds, vai Tu ar prieku pielūdz Jēzu? Vai tu priecājies par Viņa dzimšanu? Vai Tu tici, ka Jēzus ir Dieva dēls, un ka Dievam ir svarīga Tava dzīve, katrs Tavs solis, katrs Tavs sapnis un iecere?

Un neaizmirsti, - Ziemassvētki ir Jēzus Kristus dzimšanas svētki!

Dāvana

Reiz dzīvoja kāds ļoti bagāts cilvēks. Viņam bija patiešām daudz naudas, taču viņš nebija skops un labprāt ziedoja naudu gan baznīcai, gan trūkumcietējiem.

Reiz viņš ataicināja arhitektu, kas jau ilgus gadus viņam bija strādājis, un teica:

- Uzbūvē man namu. Tam jābūt īpašam, krāšņam namam. Liec lietā visus savus talantus un iztēli, lai nams patiešām būtu izcils! Jo es to esmu paredzējis dāvināt kādam savam īpašam, senam draugam, kas man ir uzticami kalpojies daudzus jo daudzus gadus.

Arhitekts nopriecājās par šādu pasūtījumu un devās uz izraudzīto celtniecības vietu. Tur viņš redzēja, ka viņa vajadzībām bija sagatavoti vislabākie instrumenti un visdārgākie celtniecības materiāli.

Taču arhitekts, kā izrādījās, bija ne vien talantīgs, bet arī viltīgs puisis. Viņš pie sevis padomāja:

- Es savu amatu pieprotu ļoti izcili. Neviens pat nepamanīs, ja es izmantošu celtniecībai nevis tos dārgos materiālus, kas man sagatavoti, bet lētus un vienkāršus. Tāpat neviens nepamanīs, ja es dažviet darbu izpildīšu ne tik kvalitatīvi kā parasti. Bet kopumā nams izskatīsies labi. Ēkas trūkumi būs zināmi tikai man vienam, un dažus gadus viss būs kārtībā. Tā es varēšu visu paveikt ne vien ātrāk, bet vēl papildus nopelnīšu, izdevīgi pārdodot dārgos celtniecības materiālus un instrumentus.

Un viņš darīja, kā bija nolēmis.

Drīz vien celtniecības darbi bija pabeigti, un arhitekts par to ziņoja savam bagātajam pasūtītājam.

Bagātais cilvēks ieradās, visu apskatīja un sacīja:

- Labi! Es ticu, ka tu visu esi izdarījis pēc savas sirdsapziņas. Un tagad pienācis brīdis pasniegt šo dāvanu manam īpašajam draugam. Šis cilvēks man nozīmē tik daudz, ka es viņam neesmu žēlojis ne visdārgākos celtniecības materiālus, ne vissmalkākos instrumentus. Šis mans visvērtīgākais draugs esi tu! Es dāvinu tev šo namu!

**

Dievs katram no mums dzīvē dod kādu uzdevumu. Viņš dod visu to labāko, kas mums nepieciešams, lai šo uzdevumu izpildītu radoši un pēc sirdsapziņas. Un augšāmcelšanās dienā katrs cilvēks saņems dāvanā tieši to, ko savā dzīvē būs izveidojis.

Truša Tobija mazie stāstiņi

Līdz pat 19. gadsimta vidum luterāņu draudze bija vienīgā draudze Tukumā. 1859. gadā draudzes locekļu skaits bija pieaudzis līdz 11 462.

Draudzes locekļu pārreģistrācija noslēgsies Mūžības svētdienā

Ja arī tu vēlies turpmāk piederēt Tukuma evaņģēliski luteriskajai draudzei, tad aicinām tevi aizpildīt draudzes piederības anketu un nogādāt to draudzes kancelejā. Iespējams, ka kopš pēdējās apmeklējuma reizes baznīcā ir pagājis ne mazums laika, un tu esi vēlējies no jauna atrast savas garīgās mājas. Šī ir iespēja atjaunot savu draudzes piederību. Mēs patiešām vēlamies tevi atkal satikt!

Atgādinām, ka anketas ir jāiesniedz vispirms tiem, kuri līdz pat gada sākumam

bija aktīvi draudzes locekļi un sastāvēja draudzē. Anketas ir jāaizpilda gan par pieaugušajiem, gan atsevišķi par nepilngadīgajiem bērniem. Izņēmums ir šajā gadā iesvētītie, jo tiem pārreģistrācijas anketas jāaizpilda nav.

Tāpat draudzē līdz ar pārreģistrāciju var iestāties tie, kuri agrāk ir piederējuši citā draudzē. Ja jums rodas neskaidrības, kādos gadījumos ir jāaizpilda pārreģistrācijas anketas, jautājiet draudzes darbiniekiem.

Anketas var saņemt

baznīcā pirms vai pēc dievkalpojuma draudzes kancelejā, kā arī tās iespējams lejupielādēt draudzes mājaslapā. Aizpildītās anketas lūgums nogādāt līdz draudzes kancelejai personīgi vai nosūtīt e-pastā, vai ar pasta starpniecību. Tuvāka informācija par draudzes locekļu pārreģistrāciju lasāma draudzes mājas lapā.

Daudzi no tiem, kas interesējas par draudzes piederības atjaunošanu, jautā, vai ir jāsamaksā iepriekšējos gados neveiktais draudzes ikgadējais ziedojums.

Šajā jautājumā draudzes padome ir ļāvusi veikt ziedojumu vien par šo gadu, iepriekšējos parādus neņemot vērā.

Jau iepriekš darījām zināmu, ka gados vecajiem cilvēkiem, kam vieniem pašiem ir apgrūtināti doties ārpus dzīvesvietas, pārreģistrācijas anketu varam nogādāt mājās un pagaidīt, kamēr tā tiek aizpildīta, vai palīdzēt to aizpildīt, pie reizes iepriecinot ar ciemošanos. Dariet zināmu mums savu lūgumu, zvanot uz kanceleju pa tālr. 63122305

vai mob. 20221951.

Mīlie draudzes locekļi, brāļi un māsas, nepaliksim malā un atlicināsim nedaudz laika anketu aizpildīšanai un nogādāšanai draudzē! Ja jums nav iespējams aizpildīt visas ziņas par sevi, tad neaizpildītās ailes vienkārši atstājiet tukšas, norādot vien pašu svārgāko.

Draudzes locekļu pārreģistrācija noslēgsies 22. novembrī – Mūžības svētdienā, bet draudzes anketas būs iespējams iesniegt līdz gada beigām. ☪

Tukuma baznīcas draudze

Attēls: Iesvētības Tukuma ev. lut. draudzē 1943.g. Centrā: Mācītājs A. Virbulis. Pa kreisi no viņa: Velta Trautmane (vēl joprojām aktīva draudzes locekle) un Lonija Celms (dzimusi Svinne, šobrīd dzīvo Austrālijā).

INTA DIŠLERE

Kurzemes un Zemgales hercogistes laikā Tukuma draudzes baznīca atradās uz hercoga zemes, bet guberņas laikos – uz valsts jeb kroņa zemes. Draudzē ietilpa hercoga muižas: Ozolmuiža, Smārde, Ošleja, Slampe ar pusmuižu Punduriem, Tume, Praviņas, Degole, Vecmokas un Sāti, kā arī privātmuižas Brizule, Vilkāja, Jaunmokas, Cērkste ar Aizpuri, Rauda, Jaunsāti, Šlokenbeka, Sēme, Vilksala, Zvāre un Kaive ar pusmuižu Kāres muižu. 1814. gadā draudzei piederēja pavisam 503 zemnieku sētu iemītnieki, Tukuma miesta iedzīvotāji un draudzes apgabalā dzīvojošie brīvzemnieki.

Par dievnama un mācītāja uzturēšanu rūpējās un draudzes dzīvi vadīja baznīcas patroni – muižu īpašnieki un Tukuma virspilskungs, kas bija baznīcas priekšnieks no valsts puses. Šāda kārtība pastāvēja līdz 1920. gadam, kad draudzei tika piešķirtas tiesības pašai lemt un rūpēties par savu dievnamu un draudzi. Pirmie patstāvīgie soļi bija smagi, jo nebija pieredzes un istas izpratnes par dar-

mo, trūka līdzekļu.

16. gadsimtā draudzes dzīvē pozitīvu nozīmi bija Baznīcas reformācijai. Tā ienesa lielas izmaiņas dievkalpojumu kārtībā. Sprediķi bija sakāmi draudzei saprotamā valodā, draudze savā valodā dziedāja dziesmas, tajā skaitā arī M. Luterā sacerētās, piemēram, „Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils”, ko vēlāk latviešu valodā iztulkoja Kristofors Firekers (ap 1615–1685). M. Luters ieviesa Svēto vakarēdienu ar vīnu un maizi, vispārīgu grēku nožēlošanu, atmezdams „ausu biktī”. Rūpējoties par garīgo audzināšanu, draudzes sāka lietot Luterā 1529. gadā sarakstīto ticības mācības pamatu grāmatu – „Mazo katķismu”.

Tomēr 17. gadsimtā luterānisma mācības iesakņojās tautā ļoti lēnām, un baznīcas vizitatori bija spiesti konstatēt, ka „nabaga ļaudis katķismu un kristīgās reliģijas rakstus nevar pamatīgi apjēgt un paturēt prātā. Tie viņiem baznīcā tiek runāti priekšā, paskaidroti un iestāstīti”. Latviešu tauta joprojām dzīvoja savu īpašo ticības dzīvi, cienīja senču ticējumus un tradīcijas, kuras nebija izskaustas vēl 19.

gadsimtā. Ļaudis nelabprāt apmeklēja baznīcu, jo neizprata jauno mācību. Turklāt 17. gadsimtā ne visi mācītāji runāja latviešu valodā, sprediķi baznīcā tika tulkoti. 18. gadsimtā mācītājam par latviešu valodas nezināšanu draudēja atļaišana no amata.

Lai gan draudzes dzīve vienmēr bijusi atkarīga no politiskās situācijas zemē, no kariem un postošām slimībām, tomēr līdz ar jaunā dievnama uzcelšanu draudzes darbība aktivizējās. 1765. gadā mācītājs G. H. Loskiļs iesāka rakstīt pirmās draudzes baznīcas grāmatas: vienu vācu, bet otru nevācu draudzei, kurai piederēja latvieši, čigāni, poļi, krievi, lietuvieši un zemāku kārtu vācieši. 1766. gadā pavisam kristīti 210 jaundzimšie, iesvētīts 131 jauniešis, laulāti 62 pāri, bet miris 91 draudzes loceklis. Laulības draudzē parasti notikušas ceturtdienā. 1835. gadā latviešu draudzes locekļi ieguva uzvārds.

18. gadsimtā baznīcēni, atbilstoši savam sabiedriskajam stāvoklim, pulcējās uz dievkalpojumiem Tukuma dievnamā, kurā soli vēl bija izvietoti trīs rindās, vi-

rieši sēdēja atsevišķi no sievietēm. Tukuma pilsoņiem par vietām bija jāmaksā. Līdz pat 19. gadsimta vidum luterāņu draudze bija vienīgā draudze Tukumā. 1859. gadā draudzes locekļu skaits bija pieaudzis līdz 11 462. Vienam mācītājam gadā bija jānokrista 413 bērni, jāiesvēta 243 jaunieši, jāsalaulā 132 pāri, jāapbedī 381 mirušais. Tāpēc 1870. gadā draudzi sadalīja latviešu un vācu draudzē ar atsevišķu mācītāju, bet vienu dievnamu. Vācu draudze beidza pastāvēt līdz ar vāciešu izceļošanu 1939. gadā.

19. gadsimtā mācītāji pievērsa lielu uzmanību draudzes locekļu izglītībai, viņu lasītprasmei, divreiz gadā notika skolas vecuma bērnu mājmačības pārbauces. 1896. gadā Tukuma latviešu draudzē vien bija 13 322 locekļi.

20. gadsimtā draudze piedzīvoja lielus satricinājumus: 1905. gada nemierus, kas īpaši vērsās pret baznīcu, Pirmo pasaules karu, kad liela daļa draudzes locekļu devās bēgļu gaitās, lielnieku teroru 1919. gadā, kad dievnams tika izmantots padomju varas aģitācijai, 1941. un 1949. gada deportācijas, Otro pasaules karu un tam sekojošo padomju okupāciju.

Īpaši rosīga draudzes dzīve bija starpkaru periodā, kad blakus parastajiem dievkalpojumiem notikuši evaņģelizācijas, bērnu un jaunatnes, liturģiskie dievkalpojumi, noturētas Bībeles stundas un svinēti kapu svētki. No 1911. gada dievkalpojumos uzstājās draudzes koris, ko ilgu gadu vadīja skolotājs un ērgelnieks Teodors Dīkmanis (1861–1936). Īpaši pasākumi 20. un 30. gados bija garīgie koncerti, draudzes vakari ar lekcijām, „gaismas bildēm”, muzikāliem un teatrāliem priekšnesumiem. Draudzes vajadzībām vāca ziedojumus, rīkoja literijas.

Draudzē visos laikos īpaši svinēti baznīcas svētki. 1817. gada oktobrī abas Tukuma draudzes vērienīgi ar baznīcas un pilsētas iz-

gaismošanu un koncertiem baznīcas tornī atzīmēja reformācijas 300. gadadienu. 1937. gada 12. septembrī draudze plaši svinēja izremontētā dievnama 250 gadu pastāvēšanas jubileju, bet 1939. gadā 29. janvārī notikuši Bībeles svētki par godu Glikai Bībeles 250 gadu jubilejai. Baznīcas svētki, dievnama un mācītāju jubilejas atzīmētas arī padomju laikā.

Lai gan Tukuma evaņģēliski luteriskā draudze savu darbību padomju okupācijas laikā nepārtrauca, tomēr tikai Atmodas laiks un Latvijas neatkarības atjaunošana sekmēja draudzes atdzimšanu. ☪

DRAUDZES NAMS:

**Brīvības laukuma 1,
Tukums, Tukuma
novads, LV-3101**

KANCELEJA

INGA KALNIŅA
AGITA BLANKA

Pirmdienās – brīvs
Otrdienās 9:00 – 17:00
Trešdienās 9:00 – 17:00
Ceturtdienās 9:00 – 17:00
Piektdienās 9:00 – 17:00
Sestdienās – brīvs
Svētdienās 9:45 – 10:45,
un pēc dievkalpojuma
tel. 63122305, mob. 20221951
tukumabaznica@gmail.com

MĀCĪTĀJS

MĀRCIS ZEIFERTS
draudzes mācītājs pieņem
baznīcas sakristejā:
Trešdienās 16:00 – 18:00
Piektdienās 10:00 – 12:00
mob. (+371) 29145305
E-pasts: marcis.zeiferts@gmail.com

Celamaize

AVĪZE CILVĒKIEM GARĪGOS
MEKLĒJUMOS
IZNĀK 6 REIZES GADĀ
Izdevējs: Tukuma evaņģēliski
luteriskā draudze
Red. kolēģija: Guntis Zariņš,
Mārcis Zeiferts
e-pasts: celamaize@gmail.com
Korektors: Rudīte Miklašēvica,
Jana Riekstina
Maketēts un iespiests SIA tipogrāfijā
«Universums A» Tirāža: 450 eks.